

R E Z O L U C J E

Zarządu i Komisji Krajów Wspólnego Rynku

Międzynarodowa Konfederacja Europejskich Plantatorów Buraka (CIBE), reprezentująca 440 000 plantatorów buraka cukrowego z Europy Zachodniej i Centralnej oraz 55% światowej produkcji cukru buraczanego obradowała na swoim 42. Kongresie w Kopenhadze w dniach 16-19 czerwca 2009 r. Przeanalizowała światową gospodarkę cukrową oraz główne gospodarcze i polityczne problemy, które obecnie mają wpływ na rolnictwo i uprawę buraka w Europie. Jednocześnie publikuje następujące rezolucje przyjęte przez Zarząd (punkty 1-15) i Komisję Krajów Wspólnego Rynku (punkty 16-33).

SYTUACJA RYNKOWA I CENY

- 1) Po wprowadzeniu unijnej reformy cukrowej w 2006 r. CIBE odnotowuje głębokie zmiany w pozycji UE, która z drugiego największego eksportera na światowy rynek cukru stała się drugim największym importerem cukru.
- 2) CIBE potępia dalszą koncentrację podaży w rękach Brazylii, która obecnie posiada 40% udział w światowym eksporcie cukru i ponad 60% udziału w eksporcie cukru surowego, co powoduje niestabilny wzrost cen. CIBE wskazuje, że międzynarodowy handel cukrem reprezentuje jedynie około 30% światowej produkcji.
- 3) CIBE przykładą wagę do ryzyka nieodwracalnego charakteru instrumentów przyjętych w kontekście procesu stopniowej liberalizacji handlu światowego. Biorąc pod uwagę podstawowe cechy tych rynków, należy mieć na uwadze, że rolnictwo nie może być traktowane jak inne sektory w WTO. Przy strukturalnej niesprawności światowych rynków, liberalizacja rolnictwa może być jedynie częściowa i nie może prowadzić do ustępstw odnośnie istnienia polityk rolnych i organizacji rynków w Europie i gdziekolwiek na świecie, ani doprowadzić do zniszczenia społeczności wiejskiej w krajach rozwijających się.
- 4) CIBE uważa, że obecne propozycje rozważane na poziomie Światowej Organizacji Handlu (WTO) doprowadzą do niezdrowej konkurencji wobec plantatorów w Europie, którzy podporządkowali się wysokim społecznym i środowiskowym standardom produkcji. W konsekwencji te propozycje doprowadzą również do dalszej koncentracji podaży cukru w rękach Brazylii ze szkodą dla państw europejskich, AKP i LDC.

- 5) CIBE uważa, że sprzedaż ich produktów musi odbywać się po cenach, które odzwierciedlają koszty produkcji, tak żeby zapewnić rolnikom główną część ich dochodów. Zauważa, że trudno jest oszacować prawdziwą wartość usług niezbywalnych, które oferują społeczeństwu i dlatego zapłata dla rolników jest często kwestionowana i przez to w przeciągu lat została osłabiona.
- 6) CIBE potępia dotkliwy wpływ na dochód rolniczy, jaki miały drastyczne cięcia cen w Unii Europejskiej i Szwajcarii w kontekście reform polityki rolnej, przeprowadzonych niepotrzebnie poprzez redukcję opłat celnych narzuconych w wyniku wielostronnych negocjacji handlowych na poziomie WTO.
- 7) CIBE zauważa, że rozwój cen cukru ex-works nie ma wpływu na cenę sprzedaży produktów przetworzonych konsumentom, którzy w takiej postaci spożywają 70-75% produkowanego cukru.
- 8) W tym względzie CIBE jest zaniepokojone nierównowagą sił w łańcuchach żywnościowym oraz presją wywieraną przez międzynarodowe firmy spożywcze na dostęp do coraz niższych i niższych cen na produkty rolne, z których cukier jest nieodosobnionym przykładem.

ODPOWIEDŹ NA OCZEKIWANIA SPOŁECZEŃSTWA I TRWAŁY ROZWÓJ

- 9) CIBE zauważa, że w wielu regionach uprawa buraka i przemysł cukrowniczy są kluczowym czynnikiem dla rozwoju obszarów wiejskich, zapewniają bezpośrednio i pośrednio liczne miejsca pracy, stymulują techniczny postęp na poziomie rolnym i wiejskim oraz ułatwiają dostęp do infrastruktury przemysłowej, nowych rozwiązań oraz usług.
- 10) Jako uprawa w zmianowaniu burak cukrowy przyczynia się do zachowania bioróżnorodności, zróżnicowania krajobrazu oraz poprawia żyzność gleby.
- 11) CIBE zwraca uwagę również na nowe kierunki rozwoju związane z bardziej ekonomiczną techniką uprawy i kontrolą nawożenia. Dzięki temu postępowi dawki nawozów i środków ochrony roślin zostały znacznie zmniejszone oraz wykorzystuje się techniki przyjazne środowisku, a także bezpieczniejsze środki ochrony roślin.
- 12) CIBE uważa, że rozwój nieżywnościowych produktów otrzymywanych z buraka cukrowego jest niezbędny, szczególnie bioetanolu, biogazu, drożdży i produktów chemicznych. Ta odnawialna produkcja przyczynia się do redukcji uzależnienia na energię z ropy naftowej, redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz do spełnienia celów unijnego pakietu klimatycznego i pakietu energetycznego, jak również celów Konwencji z Kyoto w sprawie globalnego ocieplenia. Dlatego uprawa buraka cukrowego zasadniczo respektuje zasady trwałego rozwoju na poziomach gospodarczym, społecznym i środowiskowym.
- 13) CIBE chce, żeby instytuty badawcze oraz stosowne władze kontynuowały promocję biologicznego postępu, który redukuje wpływ uprawy buraka na środowisko oraz poprawia – już istotny – pozytywny bilans energetyczny i gospodarczą konkurencyjność na rzecz konsumentów i społeczeństwa.

ROZSZERZENIE UNII EUROPEJSKIEJ

- 14) CIBE z zadowoleniem odnosi się do rozszerzenia UE o Rumunię i Bułgarię.
- 15) CIBE odnotowuje, że proces rozszerzania UE jest kontynuowany, trwają rozmowy z trzema państwami kandydującymi (Chorwacja, Turcja, Macedonia), a także z Zachodnimi Bałkanami i Islandią.

REFORMA RYNKU CUKRU

- 16) Plantatorzy buraka w UE ubolewają nad trudnymi i dotkliwymi wyborami, które musiały zostać podjęte przez plantatorów i przetwórców w perspektywie celów Komisji UE, mówiących o zmniejszeniu ceny o 45% i redukcji produkcji cukru w UE o 6 milionów ton (tj. 30%).
- 17) Plantatorzy buraka w UE ubolewają nad zanikiem uprawy buraka cukrowego w Irlandii, Słowenii, na Łotwie, w Portugalii i Bułgarii oraz drastycznym zmniejszeniem jej na Węgrzech, Słowacji, we Włoszech, w Hiszpanii oraz Grecji.
- 18) Plantatorzy buraka UE potępiają drastyczny spadek ceny buraka i dochodu spowodowany przez reformę. Plantatorzy podkreślają, że niska cena buraka i niska opłacalność buraka wymaga odpowiedniego wsparcia ze środków WPR w formie płatności bezpośrednich, jak i środków na rozwoju obszarów wiejskich.
- 19) Proces restrukturyzacji zakończył się 31 stycznia 2009 r. Po trzech latach reformy zrzeczenie wyniosło 5,8 miliona ton kwot cukru i izoglukozy, doprowadziło do zamknięcia 80 cukrowni, zredukowania o 25 000 bezpośrednich miejsc pracy na terenach wiejskich, zakończenia uprawy buraka cukrowego dla około 138 000 rolników oraz zmniejszenia areału buraka o 700 000 ha.
- 20) Plantatorzy buraka w UE są zaniepokojeni Opłatą Produkcyjną pobieraną od sektora. Potępiają dyskryminujący i niekonkurencyjny jej charakter. Dlatego CIBE żąda od Instytucji Europejskich natychmiastowego usunięcia Opłaty Produkcyjnej
- 21) Plantatorzy buraka w UE naciskają na konieczność zachowania eksportu w UE dla równowagi rynkowej w obliczu zmiennego importu. Niezbędnym jest, aby Komisja UE zarządzała rynkiem efektywnie przy użyciu dostępnych narzędzi, przynajmniej na poziomie dostępnym zgodnie z limitem WTO. W tych aspektach plantatorzy buraka w UE ubolewają nad zawieszeniem refundacji eksportowych na cukier nieprzetworzony oraz w produktach przetworzonych, co może podważyć cel reformy z punktu widzenia cięcia kwot.

POROZUMIENIA BRANŻOWE

- 22) W kontekście dalszej koncentracji europejskiego przemysłu cukrowniczego i dostosowań porozumień branżowych, plantatorzy buraka w UE naciskają na potrzebę precyzyjnego poszanowania warunków ramowych zawartych w Załączniku II regulacji cukrowej oraz stworzenia zapewnień, że wszyscy plantatorzy w każdym uwarunkowaniu mają gwarancję zapłaty ceny minimalnej za wszystkie buraki kwotowe.
- 23) Ponadto plantatorzy buraka w UE, zgodnie z Aneks II Regulacji Cukrowej, wskazują na potrzebę zrównoważenia reguł dotyczących różnicy między ceną referencyjną i aktualną ceną sprzedaży cukru, która powinna być rozdysponowana między plantatorów i przetwórców.
- 24) Plantatorzy buraka w UE żądają od Komisji Europejskiej zagwarantowania organizacjom plantatorów buraka UE uprawnień do wzmocnienia i do negocjacji warunków porozumień branżowych, a w szczególności ich składników cenowych.
- 25) Plantatorzy buraka w UE kładą nacisk na potrzebę modernizacji zasad odbioru buraka oraz, żeby główka buraka była uznana i opłacona zgodnie z jej wartością.

PREFERENCJE WSPÓLNOTOWE I NEGOCJACJE HANDLOWE

- 26) W celu zapewnienia żywotności uprawy buraka i europejskiego przemysłu cukrowniczego, plantatorzy buraka w UE uważają za niezbędne, żeby Komisja poszanowała swoje gospodarcze i finansowe zobowiązania oraz reformę. Nasze obawy mają podstawy; ponowne otwarcie na import kwoty wolnej od cła na cukier przemysłowy, negocjacje w ramach Rundy Doha i negocjacje porozumień bilateralnych są realnym i nie do zaakceptowania zagrożeniem dla reformy oraz naszego sektora.
- 27) Dlatego plantatorzy buraka w UE żądają, żeby cukier, izoglukoza oraz produkty słodzące zostały wyłączone z negocjacji porozumień o wolnym handlu z różnymi grupami państw, odkąd tonaż importu cukru objęty koncesjami taryfowymi przyznanymi AKP, LDC, państwom bałkańskim, oraz w związku z rozszerzeniem UE już znacząco zredukował perspektywy dla produkcji buraka i cukru w Europie i nie pozostawił miejsca na dodatkowy import.
- 28) Plantatorzy buraka w UE podkreślają konsekwencje Porozumienia o Partnerstwie Gospodarczym dla AKP oraz inicjatywy *Wszystko Oprócz Broni* na rzecz krajów LDC. CIBE żąda od Komisji właściwego i efektywnego wprowadzenia postanowień dotyczących zabezpieczeń. CIBE ostrzega, że niekontrolowane przepływy importu z tych krajów mogą doprowadzić do nierównowagi rynkowej i dalszego upadku cen we Wspólnocie, nie tylko z krzywdą dla europejskich plantatorów buraka i producentów cukru, ale również dla zewnętrznych dostawców z AKP i LDC.
- 29) Plantatorzy buraka w UE uważają, że kwestie dostępu do rynku zawarte w tekście WTO z grudnia 2008 r. na temat modalności w rolnictwie lekceważą reformę cukrową i dlatego podkopują średniookresową trwałość europejskiego sektora cukier/burak.
- 30) Plantatorzy buraka w UE podkreślają, że wszystkie cięcia taryf celnych w sektorze cukru prowadzą do zmniejszenia cen wewnętrznych, a następnie do redukcji dochodów producentów w UE, AKP i krajach LDC, bez przeniesienia tej obniżki cen na końcowego konsumenta w Europie.

BIOETANOL

- 31) Plantatorzy buraka w UE przyjmują z zadowoleniem przyjęcie pakietu klimatyczno-energetycznego UE, w szczególności dyrektyw o Odnawialnej Energii i Jakości Paliw, jednocześnie proszą państwa członkowskie o efektywne ich wdrożenie w celu promocji rozwoju biopaliw, włączając w to etanol z buraków.
- 32) Jest to umotywowane przez korzyści i zasługi, jakie etanol z buraków dostarcza społeczeństwu: złagodzenie zmian klimatycznych, bezpieczeństwo energetyczne i dywersyfikacja, rozwój obszarów wiejskich, trwała produkcja (łącznie z 60% redukcją emisji gazów cieplarnianych w porównaniu do paliw kopalnych).
- 33) Plantatorzy buraka w UE nalegają, żeby rozwój zużycia bioetanolu musiał w pierwszej kolejności dawać korzyści producentom europejskim i dlatego koniecznym jest ograniczenie oraz dostosowanie importu etanolu (poprzez taryfy celne oraz odpowiednie porozumienia handlowe) do potrzeb wewnętrznego rynku UE, produkcji i wymagań dla trwałego rozwoju.